

Návrhu dlužníka, by byla zrušena zajišťovací exekuce, ježto rozsudek, tvořící exekuční titul byl v opravném řízení zrušen a prvému soudu bylo uloženo, by znovu rozhodl, soud první stolice vyhověl. Rekursní soud zamítl návrh na zrušení zajišťovací exekuce. Důvody: Právoplatně povolenou a vykonanou exekuci k zajištění peněžitých pohledávek jest zastaviti jen, byl-li nárok, k jehož zajištění byla exekuce povolena, právoplatně oduznán (§ 376 čís. 3 ex. ř.). O to tu však nejde, an byl rozsudek, tvořící exekuční titul v pořadí stolic zrušen a prvému soudu bylo uloženo, by znovu rozhodl. Jest míti zřetel k pravomoci povolené zajišťovací exekuce. Zajišťovací exekuci nelze proto zastaviti, byl-li rozsudek tvořící exekuční titul zrušen a věc vrácena prvému soudu, neboť tu o návrhu nebylo dosud rozhodnuto (sr. Neumann-Lichtblau E. O. k § 376 ex. ř., Walker-Prochaska: E. O. str. 306).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Napadené usnesení jest správné i ve výroku i v důvodech. Obdobný případ rozřešil dovolací soud již pod čís. 7549 sb. n. s., kde vyslovil a obšírněji odůvodnil právní zásadu, že zajišťovací exekuci lze zrušiti jen, byla-li současně s prohlášením neplatnosti nebo neúčinnosti rozsudku nebo s jeho zrušením zajištěná pohledávka právoplatně oduznána nebo současně právoplatně zjištěn její zánik. Nestačí však, že rozsudek, tvořící exekuční titul, byl odvolacím soudem zrušen podle § 496 c. ř. s. a věc vrácena prvému soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Čís. 10329.

Soudci nelze v mimosporném řízení rozhodovati o tom, zda jest nárok nepominutelného dědice na povinný díl, byl-li povolaným dědicem popřen, po právu čili nic aniž o tom, zda je nárok na povinný díl děditelný.

(Rozh. ze dne 20. listopadu 1930, R I 511/30).

Za pozůstalostního řízení o pozůstalosti po Václavu E-ovi ml. činil zůstavitelův otec Václav E. st. nárok na povinný díl. Po jeho úmrtí za pozůstalostního řízení uplatnila jeho nárok na povinný díl jeho pozůstalost zastoupená přihlásivšími se dědici. Vdova po Václavu E-ovi ml. popřela jako jeho universální dědička její nárok a navrhla, by pozůstalost po Václavu E-ovi st. byla odkázána s nárokem na povinný díl na pořad práva. Obě strany prohlásily se za příslušné řešiti spornou otázku, zda je nárok na povinný díl děditelný, a řešily ji také věcně.

Nejvyšší soud změnil usnesení obou nižších soudů v ten rozum, že poukázal pozůstalost po Václavu E-ovi st. zastoupenou přihlásivšími se dědici, s nárokem na povinný díl z pozůstalosti po Václavu E-ovi ml., na pořad práva.

D ů v o d y:

Dovolací stížnost vdovy po zůstaviteli Václavu E-ovi ml. napadá usnesení rekursního soudu s hlediska § 16 nesp. říz. jako zmatečné a jako zřejmě odporující zákonu. Nelze jí upřít oprávnění. Otázka, zda nárok na povinný díl jest děditelný, souvisí těsně s otázkou, jaké právní povahy jest nárok nepominutelného dědice (§ 764 obč. zák.). Nárok nepominutelného dědice není podle souhlasného názoru i nauky (Ehrenzweig Erbrecht str. 542, Stubenrauch 1 str. 935 pozn. 1. a str. 955) i judikatury právem dědickým, nýbrž jen pohledávkou. Vyplývá tudíž již z této právní povahy nároku nepominutelného dědice, že není úkolem nesporného soudce, by rozhodoval v pozůstalostním řízení o tom, zda je nárok nepominutelného dědice na povinný díl, byl-li povoláným dědicem popřen, po právu, či nikoliv. Důsledkem toho není ani povolán, by rozhodl o otázce, o kterou tu jde, zda je nárok na povinný díl děditelný, či nikoli. Řešení této otázky jest ponechat podle § 2 čís. 7 nesp. říz. spornému soudci. Rozhodovaly-li nižší soudy přes to o řečené otázce samy, bylo jejich řízení zmatečným (§ 42 poslední odstavec j. n.).

Čís. 10330.

I když byla již jednou povolena zajišťovací exekuce podle § 372 ex. ř., poněvadž byl dlužník v prodlení s placením výživného, nelze po uplynutí jednoho roku znovu povolit zajišťovací exekuci na další rok, nedal-li dlužník znovu dojít k exekuci pro splatné dávky výživného.

(Rozh. ze dne 20. listopadu 1930, R I 811/30).

Manželka navrhla proti manželi povolení exekuce k zajištění (§ 372 ex. ř.) pohledávky na výživném záznamem zástavního práva na dlužníkových nemovitostech. S o u d p r v é s t o l i c e exekuci povolil, r e k u r s n í s o u d exekuční návrh zamítl. D ů v o d y : Podle § 372 ex. ř. může býti k zajištění nároků na poskytování výživy k návrhu povolen výkon exekučních úkonů, musila-li býti vedena exekuce již jednou proti dlužníkovi k vydobytí dospělých splátek výživného. Stížnost vytýká napadenému usnesení, že tu není této podmínky povolení navrhované zajišťovací exekuce, a to právem. Vymáhající strana se v návrhu v tomto směru odvolává na to, že byla nucena vésti exekuci, ježto strana povinná příspěvky neplatila. Ze žádosti jest zřejmo, že tato exekuce byla povolena již dne 29. dubna 1929 a že v jejím důsledku byla povolena již tehdy také vymáhající straně exekuce k zajištění výživného, a tak vzhledem k exekuci povolené usnesením ze dne 29. dubna 1929 domáhá se dalšího zajištění výživného po rozumu § 372 ex. ř. Avšak z obmezení v § 372 ex. ř., že zajištění smí býti pokaždé povoleno jen pro tolik výživného, kolik ho ve lhůtách jednoho roku dospívá, jest zřejmo, že po uplynutí jednoho roku nelze prostě zajištění na další rok znovu povolit, nedá-li dlužník dojít znovu k exekuci pro splatné dávky, poněvadž by